

tion fra tilgængelighedsfristerne og om tavshedspligt for dem, der får dispensation. De omtalte bestemmelser findes i arkivlovens § 22, § 24 og § 25. Desuden er der fastsat nærmere bestemmelser om disse forhold særligt i kapitel 6 og 7 i Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 919 af 28. november 1997 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers virksomhed.

Som det er fremgået af rigsarkivarens årlige rapporter om praksis på tilgængelighedsområdet og af beretningerne fra Tilgængelighedsudvalget imødekommes i langt de fleste tilfælde dispensationsansøgninger, der drejer sig om adgang til arkivmateriale, der rummer oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold. Dispensationer fra tilgængelighedsfristen for sådant materiale kan f.eks. gives på vilkår, at oplysninger om enkeltpersoners private og økonomiske forhold ikke videregives. Derved opnås, at den virksomhed, der er et resultat af arkivbenyttelsen, kan finde sted uden at krænke personsbeskyttelseshensynet.

Lovforslaget tilsigter ingen ændring på dette område.

For så vidt angår de dele af lovforslaget, der forholder sig til implementeringen af EU-direktiv 95/46/EF om behandling af personoplysninger, henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 1 og nr. 3.

Spørgsmål nr. 30:

I fortsættelse af svaret på spørgsmål nr. 7 bedes ministeren for at undgå enhver tvivl bekræfte, at udtrykket forskning, som det er anvendt i bemærkningerne til § 1, nr. 8, ikke udelukker eller mindsker offentlighedens adgang til arkiverne. Ministeren bedes endvidere bekræfte, at retten til arkivadgang ikke i almindelighed er forbeholdt forskere, men gælder for enhver.

Svar:

Som jeg anførte i svar på spørgsmål nr. 7, skal udtrykket forskning, som det er anvendt i bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 8, opfattes i bred forstand og omfatter også den arkivbenyttelse, der falder uden for et videnskabeligt forskningsbegreb.

Jeg kan endvidere bekræfte, at retten til arkivadgang ikke er forbeholdt forskere, men gælder for enhver, jf. arkivlovens § 20, stk. 1. Jeg kan her henvise til forarbejderne til arkivloven af 1992, hvor det anføres, at enhver har adgang til

at benytte offentlige arkivalier, og at der således ikke stilles særlige krav til benyttere, f.eks. om forskningsmæssig baggrund.

I den forbindelse bemærker jeg, at retten til arkivadgang omfatter fri adgang til arkivalier efter udløbet af de tilgængelighedsfrister, der er fastsat i eller i medfør af loven. Det er derudover enhver borgers ret at søge dispensation fra tilgængelighedsfristerne.

Kulturministeriet henviser desuden til svar på spørgsmål nr. 20.

Spørgsmål nr. 38:

Ministeren bedes yde teknisk bistand til udarbejdelse af ændringsforslag til § 20, stk. 1, der eksplicit præciserer, at arkivadgang gælder for private personer såvel som for forskere.

Svar:

Arkivlovens § 20, stk. 1, lyder:

»Arkivenheder, der hidrører fra myndigheder, og som er afleveret til Statens Arkiver, er tilgængelige for enhver, når de er 30 år gamle, jf. dog § 21 og § 22.«

I forarbejderne til arkivloven af 1992 anførtes bl.a. følgende: »Det understreges, at enhver har adgang til at benytte offentlige arkivalier. Der stilles således ikke særlige krav til benyttere, f.eks. om forskningsmæssig baggrund«.

Det er således allerede i forarbejderne til den gældende bestemmelse – hvis formulering i øvrigt må forekomme klar – eksplicit fastslået, at arkivadgang gælder for private personer såvel som personer med en forskningsmæssig baggrund.

Jeg finder det på denne baggrund ikke påkrævet at ændre bestemmelsens ordlyd.

Der henvises i øvrigt til svar på spørgsmål nr. 7 og nr. 30.

Spørgsmål nr. 39:

Ministeren bedes yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, der tilgodeser hensynet til åbenheds- og offentlighedshensyn, jf. kritikpunkterne i henvendelse fra Danske Dagblades Forening, L 153 – bilag 11.

Svar:

Jeg henviser til svar på spørgsmål nr. 9, hvor der redegøres for, at det foreliggende lovforslag om arkivlovens registerbestemmelser m.v. er i overensstemmelse med arkivlovens intentioner om åbenhed.